
Na debatě s izraelskou spisovatelkou se studenti přenesli mezi vojačky

Na debatě s izraelskou spisovatelkou se studenti přenesli na Blízký východ a mezi vojačky

Je jí teprve šestadvacet let, její románová prvotina však už obletěla celý svět. Mladá Izraelka Šani Boianjiu popsala ve svém debutu *Věčný národ se strachy netřese* na základě vlastní zkušenosti prožitky žen, které podstoupily povinnou vojenskou službu v Izraeli. Ve čtvrtek 10. října si zájemci mohli s talentovanou spisovatelkou pohovořit i v Karolinu, kde s ní [Fakulta humanitních studií UK](#) pořádala neformální debatu.

Diskuzi moderoval a uvedl Ing. Petr Pavlík, Ph.D., z katedry gender studies FHS UK a provázel jí Mgr. Yasar Abu Ghosh, Ph.D., z katedry obecné antropologie FHS UK.

Šani Boianjiu ve svém románu prostřednictvím trojice mladých hrdinek, které z dětského bezstarostného světa přicházejí do drsného vojenského prostředí, přináší pohled mladé generace na život v Izraeli. Spisovatelka sama strávila povinnou vojenskou službou dva roky svého života a na románu začala pracovat už během této doby. „Nebylo to tak, že bych si řekla, dnes začínám psát román, dělala jsem si různé poznámky, které najednou začaly vypadat jako kniha. Psát jsem je začala ve dvaceti a o čtyři roky později byl román hotový,“ vysvětlila Šani Boianjiu, která po své vojenské službě nastoupila na Harvardskou univerzitu a v roce 2011 ji absolvovala.

Šani Boianjiu patří do generace, která strávila velkou část svého dospívání ve virtuálním světě, čtením různých internetových blogů, chatováním na sociálních sítích. Z toho také, jak tvrdí, čerpala velkou inspiraci pro svou knihu. I když ve svém románu naráží na drsná témata, popisuje je s vtipem a neobvyklou živostí. Podobně působila i na diskuzi se studenty, kde velmi otevřeně a bez okolků hovořila o všem, na co se jí lidé zeptali. Sálal z ní přitom velký životní elán a energie. Stejně jako ve své knize i při diskuzi snadno přecházela od smíchu k vyprávěním, ze kterých mrazilo.

„Jedna palestinská rodina, kterou znám, přišla o osmnáct členů při chemickém útoku v Sýrii. A jaké myslíte, že to je, když vám přijde textová zpráva, v níž je fotografie vašeho pohřešovaného syna s kulkou v hlavě. Tohle je ale každodenní život Palestinců. Z venku se lidé na Palestinu dívají především jako na území, není to ale jen území, je to místo, kde žijí lidé,“ zdůraznila a svými pronikavými tmavými očima provrtávala každého z posluchačů.

Za svůj román spisovatelka získala v roce 2011 americkou cenu národní literární nadace *5 Under 35* a byla nominována na britskou cenu *Baileys Women's Prize for Fiction*.